

FOC I LLOC

Clar i asturià

“Atenció! Pueblu Asturianu. Vostè hi accedeix assumint els riscos. Aquí tenim: campanars que sonen regularment. Galls que canten aviat. Ramats que viuen a prop i que fins i tot alguns porten esquesques que també emeten sons. Tractors propietat de pagesos que treballen per alimentar-te. Camins asfaltats, no autopistes (conductor, circula amb precaució). Si no ho pots suportar potser no ets al lloc correcte.”

Aquest és el text del cartell plantat a l'entrada de Ribeseya, un “conceyu” d'Astúries. Aquests dies és un fenomen viral mundial. En part ho deu ser perquè reflecteix el sentiment de molta gent del món rural. Per causa que arreu el turisme d'aquestes zones comparteix els mateixos problemes i, sovint, les mateixes solucions. I és que el turisme és l'única indústria capaç de destruir-se a ella mateixa. Pel fet que tendeix a importar a les regions agrícoles els costums urbans uniformadors. Així doncs, aquest admirable i valent cartell de Ribeseya, que a més no va en contra de ningú, ve a dir allò que si no vols pols, no vagis a l'era. En definitiva, que si no t'agrada el camp, tens el turisme urbà a la teva disposició. També a Astúries.

Pel que fa al Pirineu, comença a despuntar un moviment similar. Hi ha comunitats rurals que volen acabar amb el fet de penjar a les xarxes socials aquells racons de poble que els són tan especials. Per evitar que llocs bonics, però desconeguts pels forasters, siguin violentats després de divulgar la seva situació a través de les xarxes.

Malauradament, és un fenomen a l'alça. Per exemple, ara a l'agost, amb tanta gent de vacances, es fan milions de fotos. Algunes, les escollides per l'autor, acaben sent pujades en una xarxa social, a l'espera dels m'agrada. Aquells likes que alimenten fortament la vanitat, el narcisisme i l'exhibicionisme pueril. Caldria, doncs, invertir aquesta tendència per preservar la tranquil·litat del món rural. Per evitar que qui hagi triat un ritme de vida no es vegi desplaçat pels turistes de torn. A aquests només els caldria aplicar aquella famosa dita: “Allà on vas, fes com veuràs.” Recordant-los que, si de veritat els agrada, millor que no ho pugin a la xarxa.